

SoumART Fest popáté...a naposled? (30.5.2015)



V sobotu 30.5.2015 proběhl v Loutkovém divadle SVČ v Opavě pátý a poslední ročník multižánrového festivalu SoumART Fest. Během deštivého odpoledne se v sále Loutkového divadla vystřídali hudebníci, literáti, výtvarníci a řada divadel.

SoumART Fest se vždy snažil přijít na scénu opavského kulturního dění s neobvyklým konceptem otevřeného festivalu, na kterém se scházejí spřízněné umělecké skupiny, vytvářejí nové vazby a udržuje přátelská neformální atmosféra. Přes symbolické vstupné byli diváci v přestávkách mezi jednotlivými body programu hoštěni pravidelnými rauty a občerstvením, přičemž se často rozproutila debata o výtvarných dílech vystavených v předzáli. „*SoumART Festy jsou vynikající akce, člověk může esteticky rozjímat nad obrazy mladých umělců, shlédnout nejedno divadelní představení, zazpívat či zatančit si s nadanými hudebníky, pochutnat si na domácích pokrmech pestré škály či zadebatovat s podobně smýšlejícími lidmi,*“ popsala své pocity ze SoumARTů Martina Běčáková.

Jak dopadl poslední ročník tohoto specifického pokusu o kulturu, organizovaného v Loutkovém divadle domáckým Divadlem Vysokozdvížného Soumara?

Festival byl zahájen v 14:00 slavnostním ukončením činnosti **Divadla Vysokozdvížného Soumara**. Jak deklamoval Vašek Hromada, jeden ze členů Soumara „*Na dobro končíme. Končíme, stejně jako skončil vloni a předloni Jágr s reprezentací. Tedy definitivně a totálně!*“ Po slavnostním zahájení následovala premiéra a zároveň derniéra poslední hry DVS, politicko-kritické scénky **TTIP – Dobrý tip, anebo špatný vTTIP?** upozorňující na možné destruktivní dopady chystané smlouvě o transatlantickém partnerství. „*Ta hra byla opravdu dobrá, moc jsem se pobavila. Líbí se mi, jak dokážete podat ta složitá politická témata zábavnou formou,*“ chválila scénku posléze v předzáli jedna z divaček Martina Hrubá.



Po přestávce, kdy měli diváci možnost prohlédnout si vystavené grafiky **Kataríny Jamříškové** a **Ivany Stránské** nastoupil druhý přítomný žánr – a to literatura. Svá autorská díla prezentovali mladí literáři. Opavský básník **Ondřej Hložek** představil svou básnickou sbírku **Paví šupiny**, monolog sociopata komentující regionální mikrosvět záhadného města Páva, ve kterém se to jen hemží nabubřelými postavičkami směšných figurek. Člen



DVS, knihkupec **Filip Šimeček**, přečetl úryvky ze své nejnovější prózy **Svobodná volba**, ve které podává sarkastický obraz krize naší současné společnosti. Humorné pasáže o opilém manažerovi padajícím do bramborové kaše manželskému páru rozesmály celý sál. „*Je zajímavé, jakým způsobem dokáže Filip přetavovat svou životní zkušenost,*“ svěřoval se později Filip Grac, který přijel na festival až ze Slovenska.

Obrovský divácký zájem vzbudil divadelní soubor Slezské univerzity **DRAMKROU** se svou hrou **Rak nechodí pozpátku**. V konverzační komedii o partě třicátníků na třídním srazu dokázal soubor univerzální scénickou řečí, že i amatéři mohou směle konkurovat profesionálním divadlům. „*Jako ze života, takhle to přesně vypadalo na našem posledním srazu,*“ okomentoval hru student Jaroslav Novotný.



Třetím žánrem na festivalu byla hudba, konkrétně kytarový folk-punk v podání **Jakuba Tichého** z Frýdku-Místku. Živelně autentické vystoupení svou energickou atmosférou a chytrými vyzrálými kritickými texty publikum doslova strhlo. Dokonce došlo na spontánní pogo na pódiu. Přesně tyto okamžiky vždy dotvářely specifický charakter festivalu. „*Hodně se mi taky líbí, že organizátoři i účinkující po celou dobu akce s diváky diskutovali, odpovídali na dotazy a neseparovali se,*“ snaží se popsat specifika Martina Běčáková.



Jako každý rok do Opavy dorazili ostravští divadelníci, se kterými se organizátoři z DVS seznámili na divadelních festivalech po celé republice. Je zřejmé, že podpora setkávání mladých umělců nese své plody. Nejprve vystoupil **Zajíc v pytli** se svým **Jubliejním ostravským kabaretem napytel**. Zajíc opět rozjeli svůj humor trapností až za trapnost, čímž málem způsobili divákům průtrž bránic.



Vyvrcholení večera nastalo v podobě inscenace **Bílého divadla**. Bílé divadlo je legendou českého amatérského divadla, které hraje přes třicet let, získalo nepřeborné množství ocenění a dokonce vystoupilo na slavném festivalu ve francouzském Avignonu. Ostravští divadelníci si připravili svou hru na motivy próz Bohumila Hrabala s názvem **Hráz věčnosti**, která měla premiéru již v roce 1983. Bohumil Hrabal dokonce vlastnoručně napsal Bílému divadlu (jako jedinému amatérskému souboru v ČR) svolení, aby scénicky realizovali jeho prózy. Podle mnohých kritiků a členů odborné veřejnosti se jedná o nejautentičtější divadelní ztvárnění Hrabalovy poetiky. „*Pivo ve vesmíru, vesmír v pivu a někde uprostřed člověk*“, fascinovaně a výstižně popsal étos hry divák Matyáš Kopec.



Po představení následovalo přátelské posezení divadelníků a diváků v nedalekém baru.

Poslední SoumART Fest se nadmíru vydařil i díky ochotné spolupráci a nadšení Jany Vondálové, vedoucí Loutkového divadla. I když - opravdu poslední?



Po závěrečném představení přišla za organizátory skupinka diváků:

„Hoši, tenhle festival opravdu nesmí skončit! Tohle nesmí skončit. Musíte jej zorganizovat i příští rok. A my vám pomůžeme!“



-Jiří Karen-